

Arbejder om Tilladelse til Anbringelse af de nævnte Ledninger, bliver Andragendet straks at tilsende samtlige Amts-, By- og Sognekommuner indenfor det Landomraade, for hvilket Tilladelsen søges erhvervet, til Erklæring. Indenfor et Tidsrum af højst et Aar have de paagældende Kommuner da at afgive Erklæring om, hvorvidt de eller nogle af dem i Forening eller enkeltvis agte at tilvejebringe Anlæg af lignende Art. Efter Forløbet af et yderligere Tidsrum paa højst 6 Maaneder skulle de Kommuner, der ønske at tilvejebringe saadanne Anlæg, overfor Ministeriet for offentlige Arbejder give en efter Ministeriets Skøn antagelig Garanti for, at Anlægget eller Anlægene virkelig komme til Udførelse indenfor en af Ministeriet fastsat passende Tidsfrist, samt at de i det væsentlige tilfredsstille de tilsigtede almennyttige Formaal. Naar en saadan Garanti er stillet, bliver Tilladelsen, efter at Kommissionens Erklæring i Henhold til § (10) er indhentet, at meddele de paagældende Kommuner, der indenfor ovennævnte Tidsfrister ikke udtale Ønske om at erhverve den her omhandlede Tilladelse, kunne senere slutte sig til de Kommuner, der have faaet Tilladelsen og blive delagtige i denne.

10) Ny § 10.

Saafernt den Tilladelse, der meddeles Kommuner, enten for den enkelte Kommunes Vedkommende eller for flere Kommuner i Forening, strækker sig ud over den eller de paagældende Kommuners eget Omraade, forholdes med Hensyn til tvungen Afstaaelse af Rettigheder over offentlig Ejendom i fremmede Kommuner som anført i § (10). Overfor privat Ejendom gælde disse Regler i samtlige Kommuner, der berøres af Anlægget.

Til § 10.

11) I sidste Stykke forandres „40 Aar“ til: „20 Aar“, „ „ forandres til: „ „, og Resten af Stykket udgaar.

(Rækkefølgen for de nuværende §§ 9, 10 og følgende forandres i Overensstemmelse med ovenstaaende Forslag, hvis disse vedtages.)

De stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om disses Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ellinger: Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) og jeg have tilladt os til denne Behandling at stille nogle Ændringsforslag. Disse Ændringer ere stillede i Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt ved 1ste Behandling om denne Sag, og gribe ikke dybt ind i selve Lovforslaget. De fire Ændringsforslag 1, 2, 5 og 7 ere rene redaktionelle Ændringer, idet de kun gaa ud paa at tydeliggøre det, som vi fra alle Sider ere enige om skulde staa i Lovforslaget. Ændringsforslag Nr. 3 siger udtrykkeligt, at Erstatningsansvaret paahviler dem, der drive Stærkstrømsanlæg, og i Overensstemmelse hermed er ogsaa en Rettelse foretaget i § 8 — det er under Ændringsforslag 6.

Hvad Ændringsforslag Nr. 4 angaar, saa er det en Ændring til § 6, den siger tydeligt, at naar en Mands eller Kvindes Død forvoldes ved selve Stærkstrømsanlægget eller ved dets Drift, skulle alle de, overfor hvem den paagældende har paataget sig Forsørgelsespligten, inden Ulykken skete, have Krav paa Erstatning for det ved Forsørgerens Død lidte Tab. Endelig gaar Ændringsforslag Nr. 8 ud paa, at de tre sidste Paragraffer i Loven skulle staa i et særligt Kapitel 4. Som ærede Medlemmer maaske ville erindre, er Loven delt i 3 Kapitler, der hver har sit særlige Indhold. Men i Regeringsforslaget var den sidste Paragraf i Lovforslaget en Paragraf, som vedrørte hele Loven og ikke netop det 3die Kapitel, under hvilken den stod, nemlig en Bestemmelse vedrørende Forholdene paa Færøerne. Og det er jo ganske naturligt, at man ikke har ønsket at stille en saa lille Paragraf i et særligt Kapitel. Men under Landstingets Behandling er der sat to ny Paragraffer ind, nemlig Paragrafferne 18 og 19, som vedrøre Loven i al Almindelighed og ikke have noget at gøre med de særlige Bestemmelser, som findes i Kapitel 3. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at anbringe disse 3 mere almindelige Bestemmelser i disse Paragraffer i et Kapitel for sig, saa bliver Inddelingen ideel. Og Ønskeligheden deraf er saa meget større, som der i § 17 staar noget om, at de i nærværende Kapitel, dermed menes Kapitel 3, give Forskrifter ikke finde Anvendelse i visse Tilfælde. Derved tænkte paa de Forskrifter, der stode i Kapitel 3, som dette oprindeligt var affattet; men efter at de to ny Paragraffer ere komne til, og Undtagelsen, som staar i § 17, ikke skal gælde for dem, er det, vi have anset det for hensigtsmæssigt,